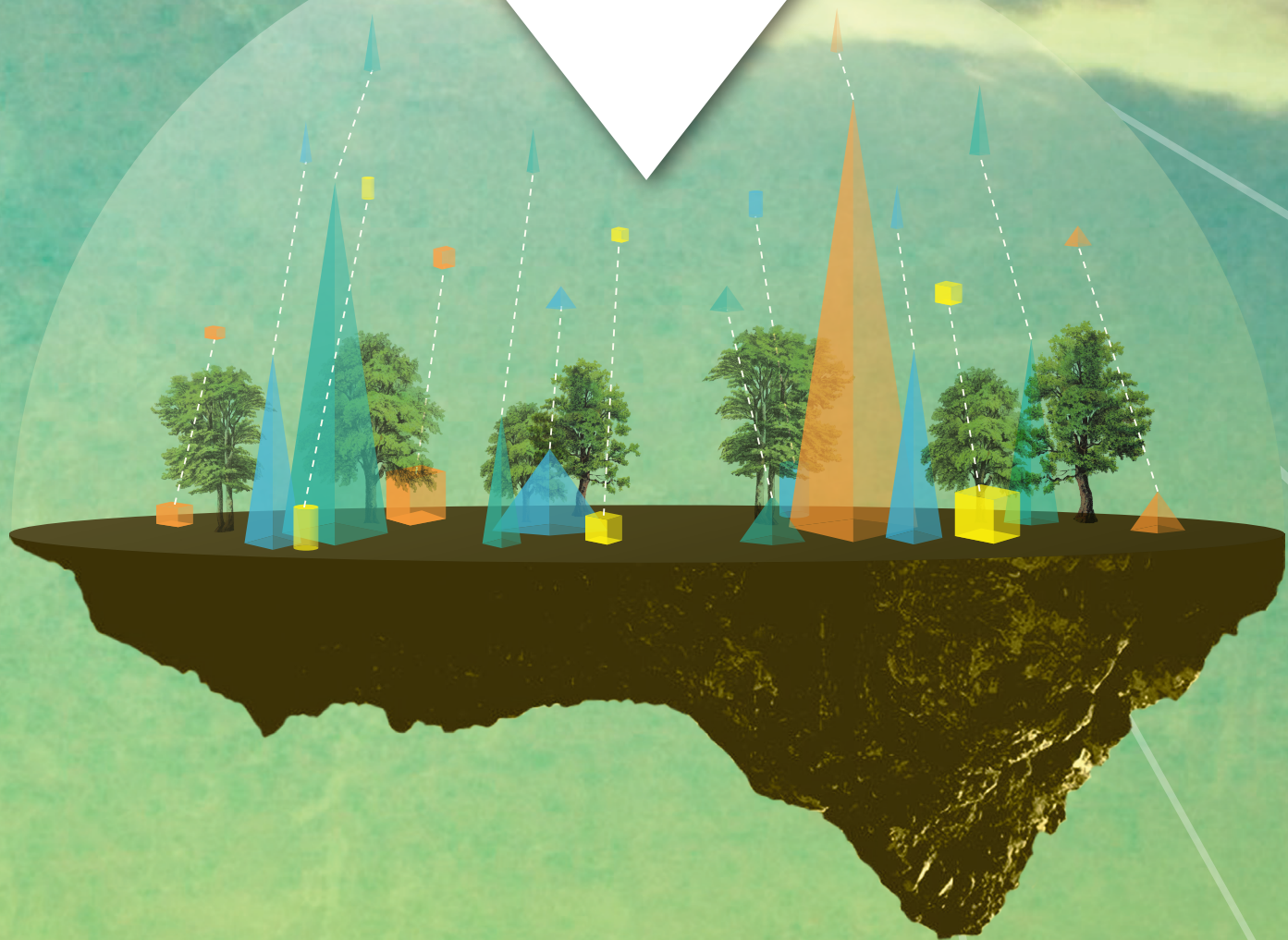

**WELCOME
TO THE
VILLAGE**

EVALUATIE WELCOME TO THE VILLAGE 2016

INHOUDSOPGAVE

ARTISTIEKE VISIE

PAG. 3

PROGRAMMA

PAG. 5

PODIUMKUNST

PAG. 5

Muziek

PAG. 5

Theater en debat

PAG. 7

Dichters op het podium

PAG. 8

KUNST

PAG. 8

SOCIAL DESIGN

PAG. 9

INNOVATIE IN DORP

PAG. 10

ETEN

PAG. 12

COMMUNICATIE

PAG. 14

HUISHOUDBOEKJE

PAG. 19

ARTISTIEKE VISIE

Het festival als speelveld

Van 15 t/m 17 juli vond voor de vierde keer het popfestival Welcome to The Village plaats in natuurgebied de Groene Ster, net buiten Leeuwarden. Het multidisciplinaire festival kent programma op vier lijnen: podiumkunst, beeldende kunst, social design en innovatie. Ongeveer veertig zelfstandig ondernemers maken het festival met hulp van ruim 500 vrijwilligers en vele partners. Gedurende drie dagen kwamen er ruim 100 podiumvoorstellingen en tientallen kunst- en innovatieprojecten tot stand.

In onze artistieke visie vergelijken we ons festival graag met een dorp. De verschillen met een echt dorp zijn alleen dat Welcome to The Village maar tijdelijk bestaat, dat er een hek omheen staat en dat we samen met onze bezoekers de spelregels bepalen. Dat idee hebben we de afgelopen festivaleditie verder uitgediept, zowel artistiek als praktisch. Daarbij hebben we programma gemaakt waarin disciplines vermengen, grenzen vervagen en onverwachte samenwerkingen ontstaan: het festival als levend lab waarin de bezoeker zowel toeschouwer als participant was.

Op die manier zetten we ons festival in als speelveld om nieuwe, benodigde spelregels voor de toekomst te verkennen. Als we doorgaan op de huidige voet, hebben we over vijftig jaar namelijk een groot sociaal, economisch en ecologisch probleem. Wij zijn ervan overtuigd dat als een nieuw idee een festival kan verbeteren, dat datzelfde idee een verandering in de regio teweeg kan brengen. En als het een regio kan veranderen, kan het daarna de wereld positief veranderen - in 2030.

Deze visie is het vertrekpunt voor ons programma van afgelopen jaar geweest, samen met de volgende kernwaarden:

Gemeenschapszin

Gemeenschapszin betekent voor ons niet dat we op Welcome to The Village met elkaar moeten proosten op onze eensgezindheid. We vinden juist dat we de gelegenheid moeten aangrijpen om mensen bij elkaar te brengen die normaal gesproken ver uit elkaar staan, dat we thema's moeten aansnijden en het gesprek aangaan. Zo werpen we schotten omver. Geen 'free beer' maar 'free speech' als voorwaarde voor een open gemeenschap.

Deze waarde hebben we onder meer in de praktijk gebracht bij het fysiek maken van het festival. Daarbij brachten we allerlei mensen uit verschillende lagen van de samenleving bij elkaar: jong tot oud; westers en niet-westers, hoogopgeleid en laagopgeleide mensen. In de loods timmerden dementerende opa's mee aan de locatievormgeving, oma's uit verschillende verzorgingstehuizen haakten kussentjes om de backstage aan te kleden, AZC jongeren kwamen vrijwilligen op het festival en ook betrokken we herintreders en jeugd met een rugzakje.

In het programma filosofeerden we ook over gemeenschapszin, bijvoorbeeld op het Leugenbankje in Space. Deze special maakten we samen met BKB | het campagnebureau. Anderhalf uur lang gingen kunstenaars, wetenschappers, muzikanten, denkers en het publiek in gesprek over de vraag hoe we een nederzetting op Mars opnieuw zouden moeten inrichten en wat daar dan de spelregels voor zouden moeten zijn. In het volledig nieuwe programmaonderdeel theater stelden we ook maatschappelijke kwesties aan de kaak, over Europa, oorlogshonden en genderhokjes.

Co-creatie

Co-creatie is één van onze belangrijkste uitgangspunten. Je ziet het met name terug in de manier waarop we lokale en internationale community's nauw betrekken bij het festival. Daarmee stimuleren we de uitwisseling van waarden. Zo worden het publiek en de samenleving partner in het creatieve proces en verenigen we kunst met maatschappelijke bewustwording. We willen namelijk als festival niet alleen artistieke impact hebben, maar juist ook maatschappelijke. Podiumkunst is de drijfveer, ons festival het vliegwieltje, maatschappelijke beweging het doel.

De manier waarop ons muziekprogramma tot stand komt is een mooi voorbeeld van hoe we co-creatie vormgeven. We werkten afgelopen jaar bijvoorbeeld samen met lokale scenes uit Leipzig, Fuchsbad, Manchester en vele andere kleine partners. Ook luisterden we goed naar het publiek bij het samenstellen van het muziekprogramma. Tenslotte is het levende kunstwerk Stasis van Ruben Bellinkx, dat werd gemaakt met bezoekers, ook een goed voorbeeld van co-creatie.

Welcome to The Village maken we met ongeveer 500 enthousiaste vrijwilligers. Hier twee aan het woord:

Jan (45), barvrijwilliger: "Het leukste aan werken op Welcome to The Village vind ik de omgang met mensen. Daarom sta ik ook het liefst bij de uitgave van drankjes, dan maak je nog eens een praatje met mensen. Hier bij het hoofdpodium kan ik ook nog wat van de muziek zien.

Kimberley (25), kassa coördinator: Welcome to The Village heeft een fijne sfeer: achter de schermen gebeurt er van alles, maar op het terrein merk je dat niet. Het festival mag van mij wel de hele vakantie duren. Op de eerste festivaleditie heb ik mijn huidige man trouwens herontmoet. We kenden elkaar al van de studie, maar zijn elkaar hier in 2013 opnieuw tegen gekomen en nu zijn we getrouwd."

Europese context

Richting Leeuwarden-Fryslân 2018 ontwikkelen we ons steeds meer als katalysator voor een Europees netwerk van lokale scenes. Dit zijn lokale, artistieke gemeenschappen die werken vanuit de unieke kracht van de eigen regio en daarbij de meerwaarde van andere Europese initiatieven erkennen om samen van elkaar te leren.

Zo gingen we op het festival onder leiding van Richard Foster met elkaar in gesprek over wat het betekent om artiest te zijn in Europa en hoe we slimmer kunnen samenwerken. Ook faciliteerden we talentuitwisseling

van muzikanten, kunstenaars en organisaties in Europa. Met Danny Fahey uit Manchester, a.k.a. The Thirty Pound Gentleman, hielden we een hiphopworkshop, op zoek naar hét geluid van Leeuwarden. Buiten ons festival wisselden we ook uit, bijvoorbeeld met Fuchsbau Festival op het gebied van food en locatievormgeving.

Elk op hun eigen manier hebben we binnen de vier programmalijnen onderzoek gedaan naar nieuwe spelregels voor de wereld van 2030. Dit deden we vanuit onze kernwaarden gemeenschapszin, co-creatie en Europese context. Wat we precies hebben gedaan en wat het opleverde, vertellen we in dit inhoudelijk verslag van Welcome to The Village 2016.

PROGRAMMA

PODIUMKUNST

Muziek

De lijn van samen programma maken hebben we dit jaar opnieuw uitgediept. We hebben festivalbezoekers, scouts, kleine gelijkgestemde scenes overal in Europa en artiesten benaderd om mee te denken in de ontwikkeling van het programma. We dromen van een nieuwe manier van programmeren waarbij niet de boekingskantoren, maar ons netwerk de dienst uitmaakt. Inhoudelijk hebben we daarbij spannende headliners per genre verkozen boven grote en vooral dure namen.

Welcome to The Village serveert vijf hoofdgenres: indie, rock, folk, wereldmuziek en dance. In totaal programmeerden we ongeveer zeventig bands, dj's en speciale projecten op acht podia, met iedere dag minimaal één (inter)nationale headliner. Van het totale programma komt bij benadering 60% uit het buitenland, 30% uit eigen land en 10% uit Noord-Nederland. Een overzicht:

Nederland	Zea, Arts the Beatdoctor, Avi on Fire, bewilder, Birds & Brass, Bismuth, Canshaker Pi, Faja Creation Brassband, Fresku, Green Hornet, Haty Haty, Intergalactic Gary, Interstellar Funk, Jupiter Jax, LOFT, Max Meser, Meindert Talma, My Baby, Ondrofeni, Pleon heeft geen Vrienden, Remy van Kesteren, S T Cordell, St Paul, Tjing Tjing, Wasted Yurt
België	2ManyDJs, Beaty Heart, Black Flower, Hypochristmutreefuzz, Mountain Bike, Protection Patrol Pinkerton
Canada	Black Mountain, Suuns, The Lytics
Colombia	Los Piranas
Congo	Konono No1
Denemarken	Yung
Duitsland	Die Nerven, King Khan & The Shrines, White Wine
Ethiopie	Afewerk Nigussie
Frankrijk	Smokey Joe & The Kid
Haïti	Chouk Bwa Libete
Mali	Tinariwen
Roemenië	Fanfare Ciocarlia
Schotland	Django Django, JR Green
Verenigd Koninkrijk	Alex Vargas, All We Are, Serchio Bathing Party, Black Lung, FEWS, Girls Names, Heavyball, Jake Isaac, Lonely The Brave, Loyle Carner, The Boxer Rebellion, The Hyena Kill
Verenigde Staten	East Cameron Folkcore, Ge-Ology, Hackensaw Boys, Hot 8 Brass Band, Los Blancos, Protomartyr, Together Pangea

Eén van de muzikale hoogtepunten was de festivalopening van Birds & Brass. In het hart van het festivalterrein, - niet op het podium, maar op het grasveld daarvoor - stonden honderd blazers van negen amateurorkesten uit heel Friesland opgesteld in een cirkel. Samen met de muzikanten van Broken Brass Ensemble voerden ze een speciaal voor het project geschreven compositie van Sytze Pruiksma en Broken Brass Ensemble uit.

Ook S.T. Cordell experimenteerde met nieuwe manieren van presenteren: op de vloer in Grootegast, in een cirkel, met twee drummers en het publiek daaromheen. Op Welcome to The Village geven we artiesten de ruimte om tot iets bijzonders te komen. Niet alleen is dat voor het collectief zelf spannend, ook krijgt het publiek een verrassende en unieke ervaring.

Village-producties

Naast het boeken van acts maakten we ook een aantal eigen producties.

Hiphop

Ongeveer een maand voor het festival reisde hiphop-meester Fresku af naar ons kantoor in de Blokhuispoort voor een avond met een select clubje leden van het Leeuwarder Collectief: lokale hiphoppers en jongerenwerkers die zich inzetten voor jongeren in de wijk. Fresku sprak onder meer over zijn jeugdjaren, zijn ervaringen in de hiphop en zijn visie op de hiphopwereld. Maar belangrijker nog: iedereen legde zijn verhaal/hart op tafel, om zo hun ervaringen als beginnend hiphopartiest uit te wisselen. Deze workshop/inspiratie-avond kreeg tijdens het festival zelf een vervolg met de internationale rapper Danny Fahey uit Manchester, a.k.a. The Thirdy Pound Gentleman. Door het Leeuwarder Collectief te laten samenwerken met een andere scene, helpen we de lokale scene een stap verder en stimuleren we verbindingen op Europees vlak.

Noordzeecultuur

Een andere bijzondere productie was De Zeeduivel I. In samenwerking met Explore the North ontwikkelden we een project rondom Noordzeecultuur. Violisten, muzikanten, dansers, mannen met vlaggen, ballonnen, voertuigen en andere attributen trokken zaterdagochtend als zingend en spelend over het terrein. Deze processie was voor de Syrische jongen die in de Noordzee verdronk toen hij naar Engeland probeerde te zwemmen. Centraal in de performance stond niet de vluchtelingenproblematiek of een politiek statement, maar het moment waarop een jonge jongen besloot niet langer te wachten, maar te handelen en het leven aan te gaan en de zee te trotseren.

Klassieke muziek

In samenwerking met het Oranjewoud Festival programmeerden we dit jaar voor het eerst klassieke muziek op Welcome to The Village. Dat werd harpist Remy van Kesteren die zondagochtend een verbluffende show neerzette in Blessum, waarin hij een prachtige brug sloeg tussen de muzikale wereld waar hij vandaan komt (klassieke muziek) en de wereld die hij wil verkennen (pop, minimal, improvisatie)

Artist in residence - DORP

Geluidskunstenaar Pim van de Werken experimenteerde in ons innovatiedorp met de klank van innovatie. Wat is het geluid van vernieuwing? Hoe gebruik je dat om de wereld te verbeteren? Pim onderzocht dit, nam het op en vermengde het. Vervolgens liet hij het horen in Baaiduinen.

Indekringloop en Chordify

Dit jaar hebben we weer akoestische sessies opgenomen op bijzondere locaties op of rondom het festivalterrein met videocollectief Indekringloop & online muziekplatform Chordify. We durven met recht te zeggen dat het de beste sessies zijn die we ooit hebben gehad met de meest spannende artiesten: Canshaker Pi, The Hackensaw Boys, The Lytics, Remy van Kesteren, Bewilder, Tjing Tjing, East Cameron Folkcore, Yung en Hypochristmutreefuzz. Met Chordify hebben we een extra sessie gemaakt waarin we artiesten hebben bevraagd over het zijn van een muzikant: wat betekent het voor hen en waarom doen ze wat ze doen?

Met de Amerikaanse band Other Lives wilden we ook graag een co-productie maken. Helaas lukte het niet om de band te boeken. MOJO heeft daarin nog bemiddeld, maar gewijzigde tourplannen maakten het financieel onmogelijk om de band naar Europa te halen. Langzaam maar proberen we de manier waarop de markt nu werkt te omzeilen, door meer zelf en op basis van duurzaam opgebouwde relaties te doen.

Europese samenwerking

Vorig jaar zijn we het gesprek aangegaan met drie Europese scenes: Sound of Aarhus, Aarhus (DK), Fuchsbau Festival Hannover (DE) en Poppunt, Hasselt (BE). Met Hannover zijn we tot een mooie uitwisseling gekomen, de contacten met Poppunt lopen nog steeds en we hebben er twee nieuwe, goede partners bij: Leipzig en Manchester. Daarnaast werken we ook nog steeds samen in het Excite netwerk. Het doel van deze samenwerkingen is om kruisbestuiving en kennisuitwisseling te faciliteren. We wisselen lokale helden uit en maken bijzondere co-producties:

- ◆ Eine Welt aus Hack Leipzig: dit collectief organiseert concerten, festivals en exposities met lokaal talent. Ze namen White Wine mee naar ons festival in Leeuwarden. Ook zouden ze grafisch designer Carlo Vivary meenemen om te komen werken in ons Grafisch Atelier. Helaas kon dit op het laatste moment niet doorgaan.
- ◆ Fuchsbau Festival Hannover: dit festival wordt gerund door een collectief van artiesten en studenten. Samen met het publiek bouwen ze aan een vrije en actieve kunstscene in de stad. Vorig jaar hebben we elkaar als partner verkend op muzikaal gebied, dit jaar vonden we elkaar in onze visie op voedsel. De manier waarop zij met cacao's werken, correspondeert namelijk met de manier waarop wij met koffie's werken. Bij ons leverden kwamen ze daarom cacao's brengen, die rechtstreeks bij lokale boeren uit Colombia vandaan kwamen. Wij brachten ze ons Koffielokaal. Daarnaast vonden we elkaar op het gebied van locatievormgeving: stijl, materiaalgebruik en manier van aanpak komen overeen.

- ◆ Off Axis / Un-Convention / SWAYS Records Manchester: de popscene in deze stad staat volop in bloei. Met Off Axis, Un-Convention en SWAYS Records haalden we onder andere de bands Black Lung en The Hyena Kill in huis. Verder deed woordkunstenaar Matt Boswell een spannende, experimentele spoken word performance met de mannen van Bismuth. Tot slot ging local hero Danny Fahey met de MC's van het Leeuwarder Collectief aan de slag tijdens het festival. Dat bleek een goede match: ze hebben veel ideeën over de hiphop scene kunnen uitwisselen en in een unieke setting samengewerkt aan een performance.
- ◆ Excite Network: door dit Europese samenwerkingsverband van acht organisaties uit acht verschillende landen, hebben we JR Green uit Schotland op het programma kunnen zetten.

In het kader van Europese samenwerking hebben we zaterdagochtend op Baaiduinen nog een panel georganiseerd. Onder leiding van muziekjournalist Richard Foster werd er gesproken over wat het betekent om artiest in Europa te zijn, hoe we slimmer kunnen samenwerken en hoe we een netwerk kunnen opbouwen en behouden. Er zaten zowel lokale als internationale gasten in het panel: van muzikant (Arnold de Boer: Zea/The Ex) tot festivalorganisator (Eva van Netten: BlackboxRed/WTTV), tot alleskunner (Jeff Thompson: Off Axis / Un-Convention).

We zijn erg enthousiast over de Europese samenwerkingen die we tot stand hebben gebracht met ons festival. De media tipten vooraf deze bands om te gaan zien en achteraf kregen ze goede recensies. We merken echter dat we het af en toe lastig vinden om op het festival zelf aan het publiek te vertellen wat we doen en waarom we dit doen. Bezoekers zitten namelijk ook in een bepaalde ontspannen festivalsfeer. Desalniettemin zijn we inhoudelijk erg tevreden. Het opbouwen van een goede samenwerking kost tijd. Voor komend jaar zijn we dan ook niet per sé op zoek naar nieuwe scenes, maar willen we de bestaande uitdiepen en daarbij zoeken naar vastigheid.

Theater en debat

Een volledig nieuw programmaonderdeel dit jaar was theater. Daarvoor stelden we speciaal een programmeur aan. In de performances hebben we maatschappelijke en sociale kwesties aan de kaak gesteld. Zo vertelde Lucas de Man in De Man door Europa over de strijdvaardigheid van de nieuwe generatie in Europa, ontwapende de piepjonge theatergroep La Isla Bonita in Dogs of War de deelname van Nederland aan het transport van oorlogshonden naar het buitenland en rekte House of Vineyard de grenzen van genderhokjes op met een spectaculaire Vogue Ball op Welcome to The Ball.

Theater programmeren op Welcome to The Village bleek een schot in de roos. De tenten waren vol en het publiek toonde veel concentratie en aandacht voor de voorstellingen. Het theaterprogramma stelt ons veel meer in staat om ons verhaal te vertellen. Achteraf werd er ook veel over gesproken. Dat sterkt ons om de komende jaren meer op deze discipline te gaan inzetten.

Het debat- en gespreksprogramma maakten we samen met BKB | Het Campagnebureau, Cultuur-Ondernemen en Stichting VHDG. Daarbij wisselden inhoud en podiumkunst elkaar af. Zo filosofeerden we zondagochtend op het Leugenbankje in space over een nieuwe wereld, die we helemaal zo kunnen inrichten zoals we dat zouden willen, tegen alle aardse regels in. Hoe pakken we dat aan? Onder leiding van Andrew Makinga lieten onder andere Marjan Minnesma, Saman Amini, Joris van Casteren, Arne Hendriks en Nyk de Vries hun perspectief hier op los. Muzikale intermezzo's kwamen van Max Meser.

Dichters op het podium

Samen met het festival Dichters in de Prinsentuin in Groningen maakten we een literaire wake in het holst van de nacht. Mantra's, rituelen, klaplopers, woordhypnose, halfslaap, synthesizers, vocht, waanbeelden, motten, dansen, slaapzak, delirium: het kwam allemaal aan bod in de soundscape van Kantoorpoëzie. Dichters en muzikanten waren Daniel Vis, Kasper Peters, Marleen Nagtegaal, Joost Oomen en Pieter Oomen.

Op het podium stond ook Nyk de Vries, die in zijn nieuwe live-set voordroeg uit zijn laatste roman Renger, een familiegeschiedenis in Friesland en Groningen verweven met een filmische roadnovel. Hij ondersteunde zichzelf live met animaties, muziek en geluidseffecten.

KUNST

Dit jaar waren we op zoek naar een scherper kunstprogramma dan op de voorgaande edities van Welcome to The Village. Beeldend kunstenaars werken precies op het snijvlak van maatschappelijke ontwikkeling en artistieke vertalen, daarom was het kunstprogramma volgens ons bij uitstek geschikt om nieuwe spelregels voor 2030 voor te leggen en tegenstellingen bloot te leggen.

Stasis

De zoektocht naar een iconisch project wilden we aanvankelijk aangaan met het Fries Museum, maar uiteindelijk vonden we met VHDG de mooiste vertaling in het werk Stasis van Ruben Bellinkx. Deze Vlaamse multimedia kunstenaar creëerde een uniek, levend kunstwerk waarbij een groep mannen, ogenschijnlijk gesterkt door bovennatuurlijke krachten, een tafel in hun mond klemt waarop weer andere mannen staan die een tafel in hun mond klemmen enzovoort. Het piramidevormig standbeeld dat hierdoor gaandeweg ontstaat, oogde op het festival als een mysterieuze ceremonie. Op het hoogtepunt hield alle muziek op het terrein op en was er alleen nog maar Stasis. Stasis is een performance zonder beeld en geluid, het zet mensen letterlijk klem in een structuur die op de grens van het onmogelijke ligt. De reactie van het publiek was verbluffend.

Open call met Cultuur-Ondernemen

Evenals vorig jaar hielden we dit jaar weer een open call voor kunstenaars in samenwerking met Cultuur-Ondernemen. We deden een oproep voor multidisciplinaire kunstprojecten van professionele makers, die vragen stellen aan de regels van ons dorp, aan de grote en kleine wetten van het bestaan. Op het gebied van beeldende kunst kozen we twee projecten:

- ◆ De Waardeloze Winkel (Pavèl van Houten): in de Waardeloze Winkel draait alles om exclusieve, waardeloze spullen. Een stukje hout, een verlopen parkeerticket of een uitgekauwd stukje kauwgom: de producten in de winkel hebben absoluut geen waarde meer. Bezoekers konden hun waardeloze spullen meenemen, laten taxeren en inwisselen voor Flutten (valuta van de winkel), om die meteen weer uit te geven. De VPRO deed er verslag van.
- ◆ Aiming to Miss Out (Jamila Faber): elke dag konden bezoekers er bewust voor kiezen om alles te missen wat er op het festivalterrein gebeurde. Ze stapten in een bootje het water op en maakten niks meer. Niets beleven, van alles missen. Daar ging het om.

Fotografie

Fotografen Ilva Stoelwinder en Heleen Haijtema gingen buiten de gebaande paden en creëerden ze zes hoogwaardige portretten van het festival. Het zijn uiterst zorgvuldig geësceneerde beelden waarin de festivalbezoeker de hoofdrol speelt. We zijn bezig om met deze fotografen het campagnebeeld voor 2017 vorm te geven.

Op het gebied van fotografie ontwikkelde popfotograaf Nick Helderman een fotografieproject met Prins de Vos. De laatstgenoemde fotografeert sinds 2012 met een analoge camera zijn relatie en de ondergang daarvan. Het dagboek, getiteld Enclose, is puur en rauw, soms tot het ongemakkelijke aan toe. Prins gaf ook een workshop op Welcome to The Village. Hij legde daarin aan de festivalbezoekers uit hoe hij te werk is gegaan en leerde ze met een camera in de hand om als fotograaf te kijken.

Twee andere projecten die werden gecureerd door fotograaf Nick Helderman zijn de documentaire 'They Will Have to Kill Us First' en de expositie + talk met Tonje Thiesen. Beide projecten leggen een verbinding tussen muziek en film. De documentaire geeft een beeld van het verbod op muziek en de weerstand daartegen in Mali. De band Tinariwen die op het hoofdpodium Bontebok speelde, komt voort uit die cultuur en de documentaire liet hun achtergrondverhaal zien. In de expositie In Defence legde fotografe Thiesen op bijzondere wijze Karachi's underground muzieksceen in Pakistan vast.

Mediakunst

Mediakunstenaarscollectief WERC uit Groningen ontwikkelde in 2015 de PIXI: een poëtisch lampje dat we gebruikten om op duurzame wijze de weg naar de camping te verlichten. De lampjes werden open source en in samenwerking met ons publiek gemaakt. WERC ontwikkelde op het festival de lampjes verder door en legde ze uit in het meertje aan ons festivalterrein. Deze lichtgevende lelies op het water, noemde zij de LILY. Het gaf een schitterend effect in de nacht. LILY is een coproductie met Mystery Land.

Grafiek

In samenwerking met Grafisch Atelier Friesland en het Groninger festival Dichters in de Prinsentuin richtten we weer een tijdelijk grafisch atelier in. Hier nodigden we beeldend kunstenaars, dichters en schrijvers uit om nieuw cross-overwerk te maken en te presenteren dat reageert op de thema's van het festival. Jong talent koppelen we aan oude meesters. Er deden zeven kunstenaars mee: Herman Noordermeer, José Witteveen, Mirka Farabegoli, Marcel Westra, Sonja Reus, Dik Hageman en Yke Lichthart.

VERA Art-divisie

De zeefdrukkers van poppodium VERA uit Groningen installeerden in het grafisch atelier hun mobiele drukpersen. Geïnspireerd op de acts en kunstenaars van het festival maakten de zeefdrukkers verse prints voor expositie en verkoop.

SOCIAL DESIGN

In het social designprogramma hebben we samen met tientallen ontwerpers, architecten en maatschappelijke organisaties projecten ontwikkeld die in co-creatie met bezoekers en vrijwilligers tot stand zijn gekomen. Social design is ontwerpen met de maatschappij of samenleving in het achterhoofd. We hebben verschillende partijen samengebracht om een blijvende impact te bewerkstelligen. Bij de ontwerppartners horen bijvoorbeeld ONIX, Kunstacademie Minerva en studenten van de opleiding Bouwkunde NHL. Maatschappelijke partners waren onder meer De Brèghe, Talent Centrum Friesland, Teatskehus / Patyna Zorg en Nieuw Mellens. Verder werkten we samen met TU Delft, Academie voor Popcultuur / Hanze Hogeschool, Omrin Estafette, PAX Vervoersbedrijf en Tryater.

Headliners

In juni en juli hebben we slecht weer gehad met veel regen. Een week voor het festival werd daarom besloten dat een deel van het oorspronkelijke terrein niet bruikbaar zou zijn. De helft moest worden verplaatst. Dat maakte dat het niet mogelijk was om de headliners uit te voeren zoals omschreven in het projectplan. Het Ravenswoud podium hebben we bijvoorbeeld niet kunnen bouwen. Het project KORF (Podium van de Toekomst) is behandeld als case in DORP. Wel hebben we extra aandacht kunnen besteden aan de uitstraling van het algehele festivalterrein.

Workshops

Via de open call met Cultuur-Ondernemen hebben we een aantal workshops geprogrammeerd op het gebied van design:

- ◆ 50 shades of green (Suzan Bosch): in deze workshop leerden bezoekers hoe ze van gras papier konden maken.
- ◆ Medicijnfabriek - A Natural High (Circus Engelbert): in een mobiel laboratorium konden bezoekers hun eigen pillen, thee of zalf maken van natuurlijke producten, gevonden in de Groene Ster.

Een andere workshop was Building with Trash van Yuri Landman. Hij maakt instrumenten van grof vuil en leerde bezoekers om zelf een klankobject te maken van afvalhout en restmaterialen. Daarmee gaf hij zelfs een optreden!

Sv O.L.E

Sportvereniging Oefening Lenigheid en Eendracht gaf weer acte de présence met spellen als vlrugby en komkommersjoelen. Op zaterdagmiddag was er zelfs sprake van een heuse krantenmep death match.

Europese samenwerking

Niet alleen op muzikaal gebied, maar ook op het gebied van locatievormgeving wisselden we ideeën en projecten uit met Europese partners. Met Fuchsbau Festival uit Hannover organiseerden we een uitwisseling tussen bouwers uit Hannover en Leeuwarden om vorm te geven aan beide festivals. Zo hebben wij het hoofdpodium helpen ontwerpen. Verder hebben we ook onze eigen fairtrade koffie en Koffielokaal meegenomen en bracht het Fuchsbau Festival een project rondom fairchain cacao's naar Leeuwarden. Deze samenwerking leverde een aantal mooie Europese recensies op. Zie daarvoor de bijlage: mediadossier.

INNOVATIE IN DORP

Vorig jaar zijn we op Welcome to The Village begonnen met het project DORP. Vanuit de gedachte dat het festival een plek is voor duurzame innovatie, hebben we met o.a. TU Delft, Frysklab en Frisian Design Factory, kunstenaars en veel jonge ondernemers met een start-up, een klein 'makersdorp' ingericht. Daar werkte de groep een week lang met elkaar en de festivalbezoekers aan oplossingen voor problemen die komen kijken bij het organiseren van een festival. Tegelijkertijd kregen de ondernemers de kans om het verzamelde potentieel aan kennis, ervaring en netwerk in te zetten voor het verbeteren van hun eigen prototype.

De uitdagingen waaraan we in DORP werken, spelen ook buiten de hekken van ons festivalterrein: hoe gaan we om met afval, op wat voor slimme manieren wekken we duurzame energie op en hoe komt er een verantwoord stuk vlees op mijn bord? Het karakter van een festival - tijdelijk, onbezonnen en begrensd - maakt het een perfecte testomgeving of een ideaal laboratorium om samen te werken aan prototypes en experimentele technieken die festivals duurzamer maken. En als dat op ons festival werkt, dan kan het in het echt ook.

De succesvolle pilot van 2015 hebben we dit jaar met zeven noordelijke festivals (Oerol, Into the Great Wide Open, TT Assen, Noorderzon, Eurosonic/Noorderslag, Festival der Aa en Paradigm), kennisinstellingen, creatieven en ondernemers uitgebouwd binnen ons nieuwe initiatief Innofest. Door verschillende werelden bij elkaar te brengen en de ondernemers op festivals de ruimte te geven om producten en ideeën te testen, te bedenken of te realiseren willen we duurzame innovatie in het noorden aanjagen. Innofest is inmiddels een stichting die wordt gesteund met Europese subsidie

In DORP op Welcome to The Village 2016 hebben we gewerkt aan de volgende projecten:

- ◆ Beehive Hotel: efficiënte slaapplekken creëren met bijenkorven als inspiratiebron.
- ◆ De Energiecentrale: beeldend kunstenaar Robbert van der Horst onderzocht hoe we ons als mens verbinden met het landschap.
- ◆ DORPschool: in de DORPschool werkten studenten met experts aan verschillende uitdagingen.
- ◆ Frysklab: met de Friese Fablabbus werd er aan prototypes en producten gewerkt.
- ◆ Hackarton: nieuwe toepassingen testen voor karton(afval).
- ◆ Podium van de Toekomst: experimenteren met tijdelijk onderdak.
- ◆ Interactive design: creatieve ideeën om afval te verzamelen.
- ◆ Kartent: doorontwikkeling van de KarTent.
- ◆ Korf: experimenteren met nieuw design op basis van de eendenkorftechniek.
- ◆ LILY: doorontwikkeling van de Pixi tot een technisch natuurverschijnsel.
- ◆ Martijn Aslander: spreker over de wereld over vijf jaar.
- ◆ Nieuwe Energie: superslimme accu's leveren energie voor het festival.
- ◆ Oerkoepel: doorontwikkeling van de oerkoepel.
- ◆ Oplaskoffie: elke dag een korte brainstormsessie om problemen op te lossen.
- ◆ Rewire: maak draad van plastic flessen en ontdek de toepassingen.

TESTOMGEVING

Innovatie op festivals: kartonnen tenten en een afvalpodium

Jelmer Luimstra
Amsterdam

Acht Noord-Nederlandse festivals, waaronder Oerol en Eurosonic/Noorderslag, verenigen zich in innovatieproject Innofest. Het idee is start-ups, mkb-bedrijven, kunstenaars en studenten bijeen te brengen om op festivals te werken aan innovaties, en die direct te testen. Denk aan slimme aggregaten die minder CO₂ uitstoten of een podium gemaakt van afval. 'Omdat er veel mensen rondlopen zijn zulke

evenementen ideale testomgevingen', zegt Innofest-directeur Anna van Nunen (29).

Momenteel is popfestival Welcome to the Village (WTTV) aan de beurt. Vrijdag begint dit evenement pas officieel, maar nu al lopen er tachtig mensen rond voor een innovatieweek die is omgedoopt tot 'Dorp'. Zes sociale start-ups werken eraan hun product, dat zij komend weekend kunnen testen bij de zevenduizend festivalbezoekers.

'Een festival is meer dan bier

drinken en bandjes kijken', vindt WTTV-directeur Sjoerd Bootsma (37). 'In feite ben je een tijdelijk dorp, met veel verschillende mensen. In een echt dorp kun je niet opeens de riolering eruit halen om een nieuw systeem te testen, maar op een festival kun je als start-up of mkb-bedrijf wel snel een product uitproberen.'

Een van de deelnemende start-ups is Woof & Wow, van Charlot Boonekamp (34). Ze houdt een stuk touw omhoog. 'Het materiaal komt van ongeveer dertig pet-

flessen', zegt Boonekamp. Van een zuivelbedrijf kregen ze een lading statiegeldloze petflessen. Doel is om er uiteindelijk een ultrasterke schommel van te maken, die de festivalbezoekers kunnen testen.

Het Amsterdamse Kartent is een succesvolle start-up die eerder uit Dorp voortvloeide. Kartent produceert tenten van restkarton, dat het krijgt van kopieerbedrijf Multicopy in Drachten. Vorig jaar testte het bedrijf zijn tenten op WTTV. Het sloeg aan: Kartent heeft inmiddels al 45 festivals als klant.

Start-up
'Op een festival kun je wel snel een product uitproberen'

Noord-Nederland
'Het liefst zie ik dat de gevestigde mkb-bedrijven hier innovatiever worden'

Bij Innofest hopen ze dat er meer succesvolle start-ups uit het project gaan rollen. 'Ik mik op vijf vermarktbare producten per jaar', zegt de aan het project verbonden Siem Jansen (58), directeur van de Investerings- en Ontwikkelingsmaatschappij van Noord-Nederland (NOM). 'Het liefst zie ik dat er veel start-ups uit Noord-Nederland voortvloeien en dat de gevestigde mkb-bedrijven hier innovatiever worden, zodat het nog schaarse ondernemerschap hier wordt gestimuleerd.'

pagina 15, 13-07-2016 © Het Financieel Dagblad

Dat deden we met de volgende (belangrijkste) partners: Innofest, Agrarische Jongeren Friesland, Friesland College (D-Lab), FryskLab, Hanzehogeschool Minerva Academie voor Popcultuur, House of Design, Kening fan 'e Greide, LAB Vlieland, Leiden - Delft - Erasmus Centre for Sustainability, NHL Hogeschool (minoren Frisian Design Factory, Go Creatie, Going Green en X-Honours), Milk Story, ONIX - ALB Surroundings, Rain Foundation, Rijksuniversiteit Groningen, Serious Innovation, TU Delft, Urban Grow Lab, WERC Collective, Wetsus, Weterskip Fryslan, Youth Food Movement.

Resultaat

DORP 2016 bracht ruim tachtig (overwegend jonge) mensen bij elkaar van veertien nationaliteiten en nog veel meer verschillende achtergronden. Gezamenlijk werkten ze vanuit eigen expertise aan concrete uitdagingen die voor een festival in het klein (en daarom concreet) gelden, maar voor de samenleving in het groot.

Een belangrijk leereffect is voor de meeste deelnemers geweest dat innovatie vraagt om een open instelling en verschillende perspectieven. En dat ze als groep veel meer weten dan als individu. Het resultaat van een week werken binnen DORP gaat niet over concrete resultaten, maar over hoe een groep individuen in een snelkookpan de vaardigheid heeft aangeleerd om buiten de eigen comfort zone te werken en (radicaal) andere ideeën toe te staan in het eigen maakproces. Deelnemers namen 'begeisterd' afscheid van elkaar en de week. Wij zijn ervan overtuigd dat ze de nieuw gevonden houding t.a.v. innovatie en cross-sectoraal samenwerken in hun eigen praktijken zullen toepassen en delen met anderen. Dat geldt niet ook voor de verschillende leden uit meer institutionele organisaties die deelnamen aan DORP, zoals Wetsus, Gemeente Leeuwarden en Staatsbosbeheer. In die zin was DORP tachtig stenen in tachtig vijvers.

Vincent (24) deed mee aan DORP: "Het mooiste van DORP vind ik al die verschillende mensen die samenkomen en allemaal bijdragen aan het project. We denken met z'n allen na over hoe de techniek in de samenleving past. De combinatie van verschillende mensen met elk hun eigen expertise, werkt goed. Ik was van tevoren ook echt zenuwachtig over wat het zou worden, DORP is spannend maar ik voel me hier geaccepteerd en ongeremd."

Voorts ontstond er een bewustzijn dat de sterke veranderingen van de 21e eeuw leiden tot de noodzaak iets te willen veranderen op een wijze die bij de tijd past: niet op de barricaden met spandoeken, maar het aangaan van tijdelijk werkbare overeenkomsten met mensen die dezelfde waarden delen. Protesteren door te maken, te testen en hierdoor het systeem te verleiden tot verandering.

In ons eetprogramma hebben we dit jaar opnieuw het belang willen benadrukken van een logische voedselketen. Ook hiermee sluiten we aan op de ambitie om in 2030 in een duurzamere wereld te willen wonen.

Eten dient in ons festival dorp drie verschillende doelen: het is noodzakelijk dat iedereen te eten heeft; via bijzondere projecten illustreren we dat 'het ook anders kan'; en we zetten het festival in als knooppunt van een kennis- en innovatienetwerk voor boeren, koks, cateraars en consumenten rondom een logische voedselketen. Met betrekking tot dat laatste doel hebben we drie evenementen georganiseerd voorafgaand aan het festival met de thema's honger/armoede; gemak dient de mens; biodiversiteit en het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

De volgende projecten kenmerkten ons culinair programma dit jaar:

- ♦ Mannenvlees: op de menukaart van ons festivalrestaurant Baaiduinen gold een man-only beleid. Samen met Restaurant Eindeloos en Restaurant Sems hebben we drie stiertjes, twintig bokjes en honderd haantjes gekocht: allemaal mannenvlees. Normaal gesproken eten we dit niet in Nederland en wordt dit weggegooid. Op Baaiduinen vonden we dit onzin. De NOS deed er meerdere keren verslag van. Het resultaat van dit project is dat een aantal van onze pachters ook met mannenvlees gaat werken en dat meer pachters ook lokale producten gaan gebruiken, bijvoorbeeld van biologische boer Jaring Brunia.

NOS:

Stieren Johannes, Klaas Sietse en Sjoerd opgegeten tijdens festival

© DO 31 MAART, 21:58 REGIO

De stieren Klaas Sietse, Johannes en Sjoerd OMROP FRYSLÂN - HAYO BOOTSMA

De organisatie van het popfestival Welcome to the Village heeft drie jonge stieren gekocht. Bezoekers kunnen tijdens het festival het vlees van Johannes, Klaas Sietse en Sjoerd opeten.

Bang voor negatieve reacties is de organisatie niet. De filosofie erachter is juist om dieren te kopen van een lokale boer, die hen tot de slacht goed verzorgt en lekker buiten laat lopen.

De drie stiertjes hebben tegen de zomer een goed leven gehad en het is de bedoeling om alles van hen te gebruiken, op de hersenen na, schrijft [Omrop Fryslân](#).

Janneke

Vorig jaar is de organisatie hiermee begonnen met koe Janneke, die geen melk meer gaf. Het initiatief zorgde toen wel voor onrust. De organisatie denkt dat ze het dit jaar beter hebben uitgelegd.

Janneke zorgde met haar dood voor 1400 maaltijden, variërend van tournedos rossini met diervriendelijke ganzelever en zwarte truffel tot plateau kannibaal met een keur aan orgaanvlees voor de liefhebber.

Boer Brunia

De stiertjes komen van boer Brunia uit het Friese dorp Flansum. Daar lopen de dieren negen maanden per jaar buiten in de wei. Boer Brunia is een melkboer, die niets aan stieren heeft. Normaal verkoopt hij ze op de markt, maar nu gaan ze naar Welcome to the Village.

Het muziekfestival wordt vanaf 15 juli gehouden in Leeuwarden, maar tot die tijd lopen de stiertjes dus lekker in de wei.

- ♦ Het artikel Stieren Johannes, Klaas Sietse en Sjoerd opgegeten tijdens festival is in totaal bijna 94.000 keer gelezen, waarvan 87.000 keer op de app en 7.000 keer op de site. Op de app is de gemiddelde duur pageview 00:01:03 en op de site 00:01:47. Vanuit de app is het artikel 196 keer gedeeld.

- ◆ Best of Food Film Festival: aan de hand van verschillende filmfragmenten over voedsel nam Janno Lanjouw het publiek mee langs groente en fruit, vlees, vis en toetjes.
- ◆ Koffielokaal: in het koffielokaal verkochten we koffie van bonen die we direct kochten bij lokale koffieboeren in Brazilië, Colombia, Tanzania en Indonesië. Het lokaal en de koffie brachten we overigens ook naar het Fuchsbau Festival in Hannover. We kregen er eerlijke cacao voor terug.
- ◆ Kroelebaai: op festivaleiland Baaiduinen was voor het eerst ons bier Kroelebaai te drinken. Dit bier brouwden we met Speciaalbiërcafé de Markies bij Admiraalsbrouwerij in Aldtsjerk. Het recept ontwikkelden we vorig jaar op het festival tijdens een proeverij met vijftig bezoekers.
- ◆ Bakkerij Bakkerbaard: dit jaar hadden we voor het een eigen bakkerij op het festivalterrein met zoete en hartige lekkernijen, zelfgemaakte limonade en verse kruidenthee. Een teamlid van het festival runde de bakkerij. Wij stimuleren haar ondernemerschap en hebben daaraan op deze manier ook ruimte gegeven.

Verder hebben we ook in DORP gesproken over eten bij het onderwerp 'oploskoffie'. Boer Catrinus Veninga zoekt en boerderij en schakelde daarbij de hulp in van Welcome to The Village bezoekers. Dat deden we samen met de Milk Story. Lees hier over de ervaring van Veninga: <http://www.milkstory.nl/artikel/boer-zoekt-boerderij-terugblik-welcome-village-0>.

Kroelebaai

Ik lig in de kleinste vogel
met een badpak ben ik op weg
te dragen voor de kroelebaai
te dragen voor de goegemeent

Het brokje houtskool in je handen zweet
het badpak bubbelt in de blauw geschilderde
zolderkamer, iemand roept je maar je hoort niet
Wat hier heet! Niemand van de kroelebaai weet

Ik lig in de kleinste vogel
en met een badpak ben ik onderweg
ik tel af vanaf negen
voordat ik mijn benen strek
en niemand weet wat de kroelebaai eet
en niemand eet wat de kroelebaai weet
en iedereen doet de kroelebaai's kreet

Gedicht van Joost Oomen

COMMUNICATIE

Welcome to The Village 2016 trok zeventuizend bezoekers. Dit jaar waren de vrijwilligersplekken al snel 'uitverkocht'. Tijdens op- en afbouw en het festival zelf is er met zo'n vijfhonderd vrijwilligers gewerkt. Ongeveer de helft van de bezoekers kwam uit Friesland, de andere helft voornamelijk uit Groningen, de Randstad en een klein deel van buiten Nederland. In totaal kochten bezoekers uit achttien verschillende landen een kaartje.

Welcome to The Village kenmerkt zich door een divers publiek. Van de kaartkopers (54% vrouw, 46% man) is 22% tussen 26 en 30 jaar, 21% tussen 31 en 35 jaar, 20% tussen 18 en 25 jaar, 16% tussen 41 en 50 jaar en 11% tussen 36 en 40 jaar.

Bezoekersevaluatie

Na het festival is door 483 bezoekers (gemiddelde leeftijd 34,8 jaar) het evaluatieformulier ingevuld. Hieronder de belangrijkste resultaten:

Waarom het publiek voornamelijk een kaartje heeft gekocht:

1. De sfeer (326 respondenten, 68%)
2. Eerder geweest (298 respondenten, 62%)
3. De locatie (231 respondenten, 48%)
4. Mijn vrienden zijn gegaan (227 respondenten, 47%)
5. De prijs (115 respondenten, 24%)
6. Het programma (114 respondenten, 24%)

Of het publiek volgend jaar weer komt:

- Ja — 429 respondenten — 90%
Nee — 46 respondenten — 10%

Waarom het publiek weer komt:

Open vraag — meest genoemde antwoorden:

1. De sfeer (263 keer genoemd)
2. Het muziekprogramma (76 keer genoemd)
3. De locatie (50 keer genoemd), dichtbij (26 keer genoemd)
4. De gezelligheid (27 keer genoemd)

Online bereik

In de periode van 1 mei tot 1 augustus bezochten ongeveer 62.000 bezoekers de festivalsite, die gezamenlijk meer in meer dan 110.000 sessies informatie over het programma, ticketing, nieuws en achtergrond opzochten. Op Facebook (12.500 volgers), nog steeds het belangrijkste medium om onze bezoekers te bereiken was het bereik in diezelfde periode ongeveer 1.350.000. De piek was vlak voor het festival, toen zo'n 115.000 mensen werden bereikt door de berichtgeving.

Het aantal volgers op Instagram steeg zo'n 300% naar bijna 2000, op twitter passeerde @village_fest de 3000 volgers. Alle eerdere kaartkopers ontvingen vaak nieuwtjes als eerst via onze nieuwsbrief. Die telt na #wtv16 zo'n 9000 ontvangers.

Gehoord van bezoekers:

"Welcome to The Village is echt klein en intiem, ten opzichte van bijvoorbeeld Lowlands. Het doet zijn naam eer aan, het is echt een dorp. Je komt elkaar tegen, je ziet dezelfde gezichten. Dat is gezellig."

"Het motto op Welcome to The Village is echt: wees jezelf, wees vrolijk en respecteer elkaar. Je ziet hier op het festival allerlei typen mensen door elkaar: jong oud, alternatief, meisjes op hakjes en in kokerrokjes."

"Ik merk dat het festival ook een leertraject is. Daarbij wordt er wel naar je geluisterd: ze vragen ook tips van het publiek. De ambitie is om niet te groot te worden."

"Wij waren er al bij vanaf de eerste editie in 2013. De sfeer is nog hetzelfde, maar zonder dat je het doorhebt is het festival weer een beetje groter geworden".

"Welcome to The Village is een ontspannen festival met genoeg ruimte. De Groene Ster is ook een mooi natuurgebied. De aankleding is erg mooi en warm. Bijvoorbeeld de gehaakte doeken op de hekken, maken het een stuk minder koel. Je ziet dat er heel veel moeite in is gestoken. Het is ook met humor gedaan, bijvoorbeeld de 'niet zwemmen' bordjes. Echt omdenken."

Media

Het festival was veelvuldig in de media. Een aantal vermeldingen waar we trots op zijn is hier opgesomd:

Trouw:

FESTIVAL Op geen enkel festival heeft de bezoeker zoveel bewegingsruimte als bij **Welcome To The Village**. Maar de rust en dorpse sfeer hebben ook een keerzijde.

reportage **Klaas Knooihuizen**

Geen woelige mensenzee en traag geschuifel bij Welcome To The Village. FOTO SJAAK VERBOOM

Een muzikaal dorp waar je nog gewoon kunt bewegen

Nabij Leeuwarden, in natuurgebied De Groene Ster, vond voor de vierde keer Welcome To The Village plaats. Aanvankelijk werd het festival in één adem genoemd met Best Kept Secret en Down The Rabbit Hole, twee andere nieuwkomers die de nadruk legden op knus en kleinschalig. Maar waar die twee tegenwoordig op ruim twintigduizend bezoekers mogen rekenen, stofte Welcome To The Village het bordje 'uitverkocht' af bij een kwart daarvan. Dat merk je: op geen enkel festival heeft de bezoeker zoveel bewegingsruimte als hier. Rijen bij de eetkraampjes zijn een zeldzaamheid, traag geschuifel in grote drommen onbestaand. De naam Welcome To The Village werd niet voor niets gekozen. De sfeer is dorp; bij elk biertje krijg je een keuvelpraatje cadeau. De schaduwzijde van de rust is dat tenten zelden vol staan. Muzikaal sterke optredens van Black Mountain en Suuns misten zo de opwindende een woelige mensenzee met zich mee kan brengen.

Een bescheiden bezoekersaantal betekent een bescheiden budget. Headliners als PJ Harvey en Editors zouden in Leeuwarden bij wijze van spreken het volledige programmbudget opslukken. De belangrijkste spots werden daarom ingevuld door acts rond wie de grootste opwindende achter ons ligt. In het geval van

Django Django was dat geen probleem. Hun stuiterballenritmes bleken uitermate geschikt om het nachtprogramma in te luiden. De indiepop van The Boxer Rebellion was daarvoor een dag later te beschaafd en bescheiden.

Omdat de bomen niet tot de hemel groeiden, moest creatief geboekt worden. Naast acts die dit festivalseizoen lastig te ontlopen zijn (Freksu, Bewilder, My Baby) speelden er bands die vrijwel nergens anders te vinden zijn. Het was het gevolg van een intensieve samenwerking met andere Europese festivals en

organisaties. Onderling werden opkomende acts uit de lokale scene uitgewisseld, vaak al voordat ze zijn opgepikt door de blogosfeer. Zo viel er zelfs voor hevig verslaafde festivaljunks nog iets nieuws te ontdekken.

Die combinatie van globalisering en lokalisering is tekenend voor het programma. Zowel voor lokale als voor niet-westerse muziek werd veel plaats ingeruimd. Naast usual suspects zoals Tinariwen en Konono No 1 vormde het Colombiaanse Los Pirañas een hoogtepunt, met hun fusie tussen genres uit de eigen regio (champeta, merengue) en verhitte electorock.

Ultieme samensmelting

Uit Noord-Nederland kwam de immer onnavolgbare Meindert Talma, die op eigen wijze twintig jaar carrière samenvatte: geen greatest hits-show, maar een set die naast hoogtepuntten ook geheel terecht onbekend gebleven albumtracks bevatte. Schrijver Nyk de Vries verkantte zijn laatste roman 'Renger' tot een elektronisch hoorspel en Green Hornet bewees dat ze nog altijd aanspraak mogen maken op de titel 'beste band van Groningen'. De ultieme samensmelting van culturen vond vroeg op de zaterdagmiddag plaats, toen geboren Fries Zea het podium deelde met de Ethiopische Afework Nigussie.

DUURZAAMHEID

Festivals zijn per definitie een aanslag op het milieu, maar je ziet **steeds meer bewustwording**. Wat begon met gerecycled plastic vond op DGTL zijn voorlopig hoogtepunt, toen besloten werd volledig vegetarisch te gaan. Zo ver gingen ze op Welcome To The Village niet. Wel redde de organisatie honderd leghaantjes van de blinderdood-na-één-dag. Soep kwam van afgekeurde tomaten en een van de kleinere podia werd klimaatneutraal gemaakt. Je reedt de wereld er niet mee, maar het is een begin.

WTTV en de kunst van het 'omhingjen'

IC+ ⌚ Gisteren om 23:59 • Jacob Haagsma • Cultuur

De vierde editie van Welcome To The Village bracht van alles, uit allerlei windstreken. En vooral op de laatste van de drie festivaldagen ideaal weer om 'om te hingjen'.

De volle tent op Blessum (de podia op Welcome To The Village zijn om logische redenen vernoemd naar dorpen en buurtschappen) is in gespannen afwachting van Konono No. 1. Zo gespannen en zo gretig, dat men de kreten van de zangers bij de soundcheck vrolijk meebrult. Als de band even een moppie speelt, om de instellingen van het geluid te testen, explodeert de boel bijna.

Dat belooft wat, en die belofte wordt het komende uur driedubbel en dwars ingelost. De band uit Kin-shasa, in de Democratische Republiek van Congo, speelt kolkende en schurende ritmes, rauw, snel en opwindend, en de twee bespelers van de likembe (een primitieve duimpiano, niet veel groter dan een sigarenkistje) vlechten daar heftige, herhalende lijnen overheen. De boel betovert en hypnotiseert, zeker als zangeres en percussioniste Pauline Mbuka Nsiala haar monumentale achterwerk in frenetiek tempo heen en weer schudt.

De opwinding, de bedwelming, de zucht naar het nieuwe en exotische, het besef dat deze 'wereldmuziek'-band is gevormd door de grote stad, dat de groep uit afval en schroot zijn instrumentarium bij elkaar harkte en dus op eigen wijze aan innovatie doet – in veel opzichten staat dit uurtje lawaaierig vertier model voor drie dagen Welcome To The Village.

Zon en motregen wisselden elkaar af op het festivalterrein in de Groene Ster. Bezoekers en organisatoren keken elkaar eens aan, in het besef dat het allemaal veel erger had kunnen zijn. Zo was het drie dagen prettig dwalen van de ene ervaring naar de andere.

Zelfgebrouwen Kroelebaai-bier (een uiterst prettig drinkbare India Pale Ale) bij de pop-upvestiging van biercafé De Markies, een door Eindeloos-chefkok Willem Schaafsma persoonlijk klaargemaakt broodje orgaanvlees van mannendieren, theater, foto-exposities, workshops en muziek, muziek en nog eens muziek.

Niet allemaal even verheffend, natuurlijk, en er vielen wel eens wat dode momenten in de programmering. Maar die zaterdagavond, de avond van Konono No. 1: dat was me wel een stapeling van sterke momenten. Vrijwel tegelijk met die Congolese helden speelde Suuns in rood schemerlicht, een intrigerende Canadese band met een eigenwijze, hoekige kijk op elektronica en psychedelica.

Eerder die avond in dezelfde Grootegast-tent: Black Mountain, ook prachtig, ook Canadees en ook niet vrij van psychedelische trekken en elektronische frutsels, maar dan met de klok meer op stuwende langeharenrock.

Een podium verderop: Die Nerven, Duits, Duitstalig, messcherp en explosief. Op hoofdpodium Bontebok: The Boxer Rebellion, meeslepende, omfloerste indie. Een paar uur eerder, zelfde podium: Fresku, de rapper die zijn publiek beurtelings met Eindhovenens en Antilliaans accent toesprak.

daaropvolgende gejuich: „Dat is het geluid van succes, mensen!” Subtiel commentaar op racisme en feestmuziek tegelijk. „Springen, mensen!”

Bewilder-frontman Maurits Westeriks liet zich gaan in spectaculaire ‘*high kicks*’ bij festivalkraker *Forza (It Is)*, opgedragen aan boeker Jan ten Boom uit Joure. Even daarvoor stond Janpier Brands, directeur van popcentrum Neushoorn, weer eens gitaar te spelen bij Meindert Talma, echtgenote Janke Brands deed als vanouds de bas.

Er was meer: een bescheiden theaterprogrammering met als onbescheiden hoogepunt House Of Vineards: tientallen hysterische drag queens. Ook spectaculair: de performance Stasis van Belg Ruben Bellinx, die 34 mannen op elkaar stapelde in een ingenieuze constructie met veel paalwerk. De organisatie achtte dit zo belangrijk (of had er zo veel geld voor neergeteld) dat de rest van het festival ervoor werd stilgelegd.

En vervolgens werd er aanstekelijk geschetterd in de meest onwaarschijnlijke maatsoorten door Fanfare Ciocarlia, uit Roemenië. Een fraai voorbeeld van de sterke wereldmuziekprogrammering dit jaar, waar Arnold de Boer (Zea, The Ex) mee de hand in had. Hij kwam in actie met Ethiopiër Afework Nigussie. Samen deden ze onder andere Bourgeois Blues van Leadbelly, dat zo weer thuiskwam in Afrika - via Makkum, waar De Boer vandaan komt.

Struinend van het ene idyllisch aan het strand gelegen podium naar het volgende lommerrijke terras, via de fraaie festivalvormgeving, daagde het besef: net als elk goed festival is Welcome To The Festival toch ook een plek waar een hogere vorm van *omhingen* wordt beoefend. Chillen zeiden we vroeger. Daar wordt een mens niet minder van. Al is het toch fijn als gitaarband (zonder bas) My Baby dan weer zijn hypnotiserende grooves loslaat, of het Belgische duo 2manydjs met een feestelijke set het festival energiek uitluidt.

Exploraties in innovatie en duurzaamheid speelden zich voor je ogen af in DORP, een soort vrijplaats voor jonge uitvinders in festivalverband. Daar hebben ze wel iets te pakken: niet voor niets kreeg Innofest, het samenwerkingsverband van acht noordelijke festivals, rond 2,1 miljoen euro subsidie van Europa.

Al kunnen die bewegingen ook doorschieten, zoals blijkt uit het verhaal van de royaal uitgedeelde, draagbare asbakken. Van plastic, hè. Goed, de duurzaamste manier om een festival te organiseren is door ervan af te zien. Maar thuisblijven en niks doen helpt de wereld ook niet verder, en dan zouden we een hoop ontroerende, inzichtgevende en vrolijke momenten missen.

HUISHOUDBOEKJE

Sinds het begin hebben we de ambitie gehad om richting 2018 (het jaar dat Leeuwarden Culturele Hoofdstad is) zoveel mogelijk op eigen benen te staan. Ondanks de stijgende lijn, realiseren we ons op basis van de afgelopen edities dat we niet zonder subsidie kunnen als we een vooruitstrevend en betaalbaar podiumkunsthier festival willen blijven. Het is onmogelijk om zonder enige externe gelden een artistiek sterk festival te maken, waarmee we ook sociale, ecologische en economische impact hebben op onze omgeving. De lokale overheden lijken zich dat ook te realiseren en de gesprekken bieden realistische hoop voor 2017 en verder. Voor 2016 is het ons echter niet gelukt om financiële bijdragen te ontvangen van de lokale overheden.

Wel hebben echter wel met succes aanvragen gedaan verschillende fondsen. Zo hebben we voor ons innovatieprogramma DORP financiering gekregen van het door ons opgezette Innofest en een bijdrage gekregen van het Art of Impact fonds. Voor ons podiumkunstenprogramma hebben we met succes een bijdrage aangevraagd bij Fonds Podiumkunsten. Tenslotte hebben we van vier lokale fondsen bijdragen ontvangen voor de organisatiekosten van ons festival.

Daarnaast zijn we verheugd met de flinke bijdrage van onze bierleverancier en vele kortingen die we ontvangen hebben van onze leveranciers. In 2016 hebben we ook een flinke slag geslagen in ons vriendennetwerk De Dorpsraad, daar zijn we van zes naar drieëndertig leden gegaan die elk 500 euro per jaar overmaken en ons gevraagd en ongevraagd advies geven.

Al deze bijdragen in combinatie met het behalen van onze doelstelling om 85% van de begroting te dekken vanuit de inkomsten vanuit ticketing, horeca, merchandise en andere manieren van ondernemerschap hebben ertoe geleid dat - ondanks de vele extra kosten vanwege de last minute verplaatsing van het terrein op last van de gemeente - we een bescheiden overschot hebben om ons eigen risicovermogen aan te vullen richting de toekomst.

Welcome to The Village maken we niet alleen. Achter de schermen zijn ook de papa's en mama's van de leden van ons kernteam betrokken bij het realiseren van het festival. Marijke's dochter coördineert de productie van Welcome to The Village en de zoon van Gerrit is productieassistent. Beide helpen ze in de backstage catering met het dagelijks voeden van zo'n 900 monden.

Marijke: "Dit is de derde keer dat ik vrijwilliger ben op Welcome to The Villlage. De mensen zijn erg vriendelijk en ik heb leuke contacten. Het festival heeft een goed concept met een breed aanbod. Er is van alles, niet alleen muziek maar ook lekker eten. Dat vind ik zelf heel leuk, alles is lekker biologisch en de melk komt van de boerderij in de buurt. Het is heel gaaf dat je zoiets kunt neerzetten met 500 vrijwilligers. En niet één keer, maar dit is alweer de vierde keer. De vrijwilligers komen ook elk jaar weer terug. Dat vind ik bijzonder in een maatschappij waar je voor alles moet betalen. Misschien ligt het ook wel aan de regio, dat de mensen hier bereidwilliger zijn. Zo'n festival kan in het Noorden volgens mij heel goed. Mijn leukste herinnering is dat ik vorig jaar een band mocht aankondigen op het hoofdpodium, samen met de andere papa's en mama's."

Gerrit: "De sfeer op Welcome to The Village vind ik erg leuk en het publiek is ook heel vriendelijk. Het festival is goed georganiseerd, relaxed en heel professioneel. Het leukste vind ik de gesprekken onderling die ik heb tijdens m'n werk. Ik merk verder dat het festival dit jaar heel veel publiciteit heeft gehad, ze stonden meerdere keren in de krant. Ook in een grote bijlage in de Volkskrant. Het festival weet zich goed te profileren, bijvoorbeeld op het gebied van duurzaamheid en voedsel. Het is echt een festival met een verhaal."

